

עפ"ג 29483/01/21 - יעקב פרץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

עפ"ג 29483-01-21

יעקב פרץ
ע"י ב"כ עו"ד חליאלה

המערער

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' ס' הנשיא, השופט ירון מינטקביץ) מיום

27.12.20 בת"פ 52595-09-20.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירת של הסגת גבול, גניבה והפרעה לשוטרי ונדון ל - 9 חודשי מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 10 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירת רכוש או אלימות מסוג פשע, 5 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירת רכוש או אלימות מסוג עוון ו - 3 חודשי מאסר על תנאי בגין עבירה של הפרעה לשוטרי. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.

2. **ואלה המעשים:** ביום 19.09.2020, בסמוך לשעה 06:00, הגיע המערער אל בית שכניו, נכנס לחצר הבית, וגנב משם שני טלפונים סלולריים, ציוד חשמלי אחר וזוג אופניים. בעל הבית, אשר יצא מביתו לתפילה, הבחין במערער רוכב על האופניים, זיהה כי מדובר באופניים השייכים לו, הבחין בפריטים הנוספים שנגנבו, ודרש מהמערער שיחזיר את הרכוש למקומו. בין השניים התגלע עימות במהלכו היכה בעל הבית את המערער במגרפה, אשר נשברה, המערער מצדו, הרים את ראש המגרפה והתקרב לבעל הבית באופן מאיים ובעל הבית היכה את המערער פעם נוספת. בעלת הבית הזעיקה משטרה למקום והמערער הלך לביתו. כאשר הגיעו שוטרים אל בית המערער, הוא החזיק מזרק בידו וכאשר שוטרת אמרה לו להניח את המזרק, משום שחששה שיפגע בעצמו או באחרים, החדיר המערער את המזרק לווריד שבידו.

טענות הצדדים

עמוד 1

3. המערער טוען כי יש לבטל את עונש המאסר בפועל שהוטל עליו ולהסתפק בחודשי מעצרו ובמאסרים המותנים שהוטלו עליו ולסייגם כך שלא יחולו על עבירות אלימות. נטען כי מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא, עד שנת מאסר, חורג לחומרה ממדיניות הענישה הנהוגה, לפיה, המתחם נע ממאסר מותנה ועד למספר קטן של חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. המערער טוען כי במקרה דנן ישנה הצדקה להתערבות ערכאת הערעור. עוד טוען המערער כי גזר הדין שגוי גם משום שעונשי המאסר המותנים הוטלו בגין עבירות אלימות, הגם שלא הורשע באף עבירת אלימות. כמו כן, נטען כי גם אם מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא הינו נכון, אין הצדקה לקבוע את עונשו של המערער ברף הגבוה של המתחם אלא ברף הנמוך, לאור נסיבות ביצוע העבירה. מכתב האישום עולה כי המערער הותקף ע"י המתלונן ונגרמו לו חבלות ממשיות. המערער הותקף בזמן שהמתלונן ביקש לקבל מהמערער את הציד הנטען. לא מדובר במתלונן שנקט באלימות לצרכי הגנתו, אלא במי שלקח את החוק לידי במקום להזמין משטרה למערער המוכר לו אישית, ופעל באלימות משמעותית כלפיו. עוד נטען, כי נגד המתלונן לא הוגש כתב אישום בגין אלימות, באופן היוצר אכיפה סלקטיבית ומצדיק בעניינו של המערער חריגה לקולה ממתחם הענישה. הוסף כי לא הייתה הצדקה לכך שהמתלונן יתקוף את המערער במגרפה שנשברה בשל כך. בית משפט קמא הדגיש את עברו של המערער, אך בעשור האחרון היו לו שתי הרשעות בלבד. הוטלו עליו במסגרת תיק זה 15 חודשי מאסר מותנה והמערער ימצא עצמו בסיכון על כל דבר שטות כאשר בתיק זה לא הורשע באלימות. המערער דואג להוריו המבוגרים שמצבם מדרדר. על כן, יש להקל בעונשו שהוחמר ללא כל הצדקה.

ב"כ המשיבה טען לעניין מתחם הענישה כי מתחם הענישה שנקבע הוא מתחם נמוך יחסית לעומת מקרים אחרים. וכן, בית משפט קמא התייחס בתוך קביעת המתחם לנסיבות, לסכנה שיצר המערער ולכך שגרם להתרחשות הסיטואציה שהנה מורכבת. המערער סרב לדרישת המתלונן לעזוב את חצרו, כאשר כל הרכוש בידי המערער באותו שלב. באשר לעברו הפלילי, מדובר בעבר פלילי חריג: עשרות אירועי פריצה. זו דרך חיים שאחז בה המערער. מדובר בעבר פלילי מאוד מכביד ורלבנטי, ומיקומו של המערער מתחת לרף העליון עשה חסד עם המערער. כן באה הפניה להחלטות שתומכות בגזר הדין. על כן יש לדחות הערעור.

דין

4. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחד לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, התרשמות בית משפט קמא כי המערער מסייע להוריו במלאכות היומיום, וכן העובדה כי המערער החזיר את הרכוש שגנב לאחר שנתבקש לעשות כן ע"י המתלונן. מאידך, לחובת המערער נזקפת העובדה כי העבירה אותה ביצע הנה עבירה עם פוטנציאל לעימות אלים, שאכן התממש בסופו של דבר. בית משפט קמא עמד על כך שבמקרה דנן אמנם הבעלים של הדירה היה הראשון להכות, אך המערער לא עזב את המקום, אלא התעמת עמו ואף הרים את ראש המגרפה באופן מאיים. כמו כן, המערער סרב להניח מזרק שהיה בידו כאשר הגיעו שוטרים לעצרו. בנוסף, לחובתו של המערער עברו הפלילי המכביד **מאוד** בעבירות ממין הענין, בגין נדון למאסרים מצטברים רבים, שלא הרתיעו אותו מלשוב ולהסתבך בפלילים. שקלול נתונים אלה מוליך למסקנה כי לא ניתן לומר שנפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא באופן המצדיק התערבות ערכאת הערעור.

לפיכך, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ט אדר תשפ"א, 03 מרץ 2021, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

סגן נשיא, השופט רפי כרמל,
אב"ד